

Status prawny edukacji religijnej w RP

Status prawny edukacji religijnej wyznacza ustawa z dnia 7 kwietnia 1991 roku o systemie oświaty (tekst ujednolicony: Dz. U. 03.137.1304, art.1; Dz. U. 03.203.1966, art. 53, ostatnia zmiana 01.01.2004 r.). Konkretyzując zapisy ustawy, zostało wydane rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 września 1992 r. w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w szkołach publicznych (Dz. U. 1992 Nr 36, poz.155). Rozporządzenie powyższe zawiera obecnie pewne zmiany, które zapisane są w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 czerwca 1999 r. (Dz. U. Nr 67, poz.753). Tytuł rozporządzenia brzmi: w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w publicznych szkołach i przedszkolach.

Status prawny edukacji religijnej wyznacza ustawa z dnia 7 kwietnia 1991 roku o systemie oświaty (tekst ujednolicony: Dz. U. 03.137.1304, art.1; Dz. U. 03.203.1966, art. 53, ostatnia zmiana 01.01.2004 r.). Konkretyzując zapisy ustawy, zostało wydane rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 września 1992 r. w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w szkołach publicznych (Dz. U. 1992 Nr 36, poz.155). Rozporządzenie powyższe zawiera obecnie pewne zmiany, które zapisane są w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 czerwca 1999 r. (Dz. U. Nr 67, poz.753). Tytuł rozporządzenia brzmi: w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w publicznych szkołach i przedszkolach.

Zgodnie z powyższym rozporządzeniem, lekcje religii w przedszkolach organizuje się w ramach planu zajęć przedszkolnych, na życzenie rodziców. W publicznych szkołach podstawowych, gimnazjach, szkołach ponadpodstawowych i ponadgimnazjalnych organizuje się w ramach planu zajęć szkolnych naukę religii i etyki: w szkołach podstawowych i gimnazjach - na życzenie rodziców (opiekunów prawnych; w szkołach ponadpodstawowych i ponadgimnazjalnych - na życzenie bądź rodziców (opiekunów prawnych), bądź samych uczniów; po osiągnięciu pełnoletności o pobieraniu religii i etyki decydują sami uczniowie (§1, ust.1).

Nauka religii, zgodnie z rozporządzeniem ministra, odbywa się w wymiarze dwóch godzin lekcyjnych tygodniowo, mają one charakter nadobowiązkowy, nie uczestniczenie w nich nie pociąga za sobą żadnych konsekwencji. Uczniowie nie uczestniczący w lekcjach religii organizowanych w szkole muszą mieć zapewnioną opiekę wychowawczą podczas trwających zajęć religii.

Nauczanie religii odbywa się w grupach nie mniejszych niż siedmiu uczniów w klasie (w przypadku pozaszkolnych punktów katechetycznych liczba uczniów nie powinna być mniejsza niż trzy). Ustawa o systemie oświaty gwarantuje wszystkim uczniom szkół publicznych prawo do nauki religii.

Nauczyciel religii prowadzący zajęcia w grupie międzyszkolnej lub pozaszkolnym (pozaprzedszkolnym) punkcie katechetycznym albo uczący na terenie kilku szkół lub przedszkoli jest zatrudniany przez dyrektora szkoły lub przedszkola wskazanego przez organ prowadzący (§5 ust. 1-3).

Ocena z religii umieszczana jest na świadectwie szkolnym bezpośrednio po ocenie z zachowania, nie wpływa ona na promowanie ucznia do następnej klasy oraz na średnią ocen z poszczególnych przedmiotów (ta ostatnia kwestia regulowana jest odrębnymi przepisami) - Art. 13 ustawy z dnia 20 lutego 1997 r. O stosunku państwa do Kościoła Zielonoświątkowego w Rzeczypospolitej Polskiej, Dz.U. Nr 41, poz. 254. - Oceny z religii wystawiane w punktach katechetycznych są umieszczane na świadectwach wydawanych przez szkoły publiczne.

W rozporządzeniu ministra w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w szkołach publicznych znajdujemy również zapis mówiący o programach i podręcznikach do nauki religii: Nauczanie religii odbywa się na podstawie programów opracowanych i zatwierdzonych przez właściwe władze kościołów i innych

związków wyznaniowych i przedstawionych Ministrowi Edukacji Narodowej do wiadomości. Te same zasady stosuje się wobec podręczników do nauczania religii. Programy nauki religii nie mogą więc być kształtowane dowolnie. Zgodnie z powyższym rozporządzeniem, zarówno programy nauczania, jak i obowiązujące podręczniki ustala się w szczególnym trybie. O ile jednak w przypadku większości przedmiotów uprawnienie do ustalania obowiązujących programów leży w gestii ministra, o tyle w przypadku tego szczególnego przedmiotu kompetencja ta została przekazana samym Kościołom i związkom wyznaniowym. Te ostatnie jednak mają obowiązek przedstawić programy i podręczniki do wiadomości obecnemu MENiS. Nauczyciele religii zatrudniani są zgodnie z Kartą Nauczyciela oraz na podstawie imiennego, pisemnego skierowania do danej szkoły (tzw. misji kanonicznej), wydanego przez zwierzchnika poszczególnego Kościoła. Cofnięcie skierowania jest równoznaczne z utratą uprawnień do nauczania religii w danej szkole bądź punkcie katechetycznym. Może to nastąpić w trybie przewidzianym w Karcie Nauczyciela. Kwalifikacje zawodowe nauczycieli religii określają odpowiednio Konferencja Episkopatu Polski Kościoła Katolickiego oraz właściwe władze zwierzchnie Kościołów lub innych związków wyznaniowych, w porozumieniu z Ministrem Edukacji Narodowej (§6). Projekt Porozumienia pomiędzy Naczelną Radą Kościoła Zielonoświątkowego w RP. oraz Ministrem Edukacji Narodowej i Sportu w sprawie kwalifikacji zawodowych wymaganych od nauczycieli katechetów złożony jest do podpisu. Porozumienie powyższe zawiera szczegółowe omówienie wymaganych kwalifikacji na poszczególnych etapach kształcenia religijnego dzieci i młodzieży. Podkreślony jest obowiązek uzupełnienia kwalifikacji przez katechetów, nie mających pełnych kwalifikacji do nauczania religii w poszczególnych typach szkół, do dnia 31 sierpnia 2006 r.

Kształcenie katechetów Kościoła Zielonoświątkowego

Obecnie nauczyciele katecheci kształceni są w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej, Warszawskim Seminarium Teologicznym i w Ośrodkach Doskonalenia Nauczycieli (kursy kwalifikacyjne).

Zgodnie z wymogami MENiS nauczyciele bez przygotowania pedagogicznego zobligowani są do podjęcia studiów podyplomowych w wymiarze co najmniej 330 godzin i trwających co najmniej trzy semestry i realizacji praktyk pedagogicznych w wymiarze co najmniej 150 godzin.

Przepisy o zmianach oświatowych po roku 2006 - "ustawa czyszcząca"

23 sierpnia 2001 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty Przepisy wprowadzające reformę ustroju szkolnego. Wprowadzają one zmiany w Karcie nauczyciela oraz w niektórych innych ustawach (Dz. U. Nr 111, poz. 1194) obowiązują od dnia 21 października 2001 r.

Tekst jednolity w postaci obowiązującej 21 października 2001 r.

Art. 27. Nauczyciele, którzy byli zatrudnieni na podstawie mianowania przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 18 lutego 2000 r. o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela oraz o zmianie niektórych innych ustaw zgodnie z kwalifikacjami, jednak w tym dniu byli zatrudnieni w szkole na stanowisku, do którego zajmowania nie posiadali wymaganych kwalifikacji, uzyskują z mocy prawa w dniu wejścia w życie ustawy stopień nauczyciela mianowanego. W przypadku nie uzupełnienia kwalifikacji stosunek pracy wygasa z dniem 31 sierpnia 2006 r., a w przypadku nauczycieli, którzy do dnia 31 grudnia 2006 r. nabyliby uprawnienia emerytalne, o których mowa w art. 88 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 3, stosunek pracy wygasa z dniem 31 grudnia 2006 r.